Perspective evolutive în evaluarea personalității umane

On Martie 12, 2012

Caută mai întâi prezența a ceea ce te modelează exlusiv ca artist, și făcând asta mintea ți se va umple de gânduri constructive.

Într-o discuție avută cu renumitul negustor de artă Ambroise Vollard, pictorul francez Paul Cezanne i-a spus:

- Să știi, domnule Vollarde, că pictura este pentru noi tot ce poate fi mai important. Cred că în fața naturii devin mai lucid. Din nenorocire însă, în ce mă privește, realizarea concretă a propriilor mele senzații este totdeauna foarte chinuitoare. Nu pot atinge intensitatea care mi se creează în simțuri, nu pot atinge acea superbă bogăție de colorit care însuflețește natura. Totuși, ținând seama de senzațiile mele de culoare, îmi pare rău că sunt atât de bătrân. E trist că nu sunt în stare să prind multe dintre nuanțele senzațiilor și ideilor mele. Uită-te la norul de colo - mi-ar plăcea să fiu în stare să-l pictez. Da, Monet, el ar putea. Are vâna trebuitoare.

*Într-un fel, asta era o mărturisire de credință. Chinuit și timid în fața naturii, cum nu a fost niciodată în fața oamenilor, Paul Cezanne căuta să exprime pe pânză, în culori, o stare sufletească. Pentru aceasta, a abandonat perspectiva clasică, preluată acum de aparatul fotografic, care privea natura cu un ochi imobil, rece, indiferent. Ochiul uman putea percepe mult mai multe nuanțe și dimensiuni. **

Leadership: Poți să faci o mărturisire de credință din ansamblul stărilor sufletești care se împlinesc numai pe măsura creării unei singure lumi, din perspectiva momentului și intensității cu care acestea afectează înălțimea ideilor tale despre tine însuți?

Lucrând cu materia realității, l-aș admira de pildă pe omul care, într-o singură bătălie cu el însuși reușește să cucerească cele două capitole esențiale ale evoluției sale: senzația de control și starea de mulțumire. Primul, în care își susține cu tărie convingerile, al doilea, în care face dovada obligatorie a aplicării ferme a rezultatelor. El își face o mărturisire de credință din ansamblul stărilor sufletești care se împlinesc numai pe măsura creării unei singure lumi, din perspectiva momentului și intensității cu care acestea afectează înălțimea ideilor sale despre sine însuși.

Şi i-aș reproșa atunci când, dincolo de ceea ce cunoaște despre sine însuși, nu reușește să spargă zidurile neputinței de a fi el însuși. L-aș penaliza serios fiindcă dezamăgește prin faptul că ignoră elementele esențiale care garantează buna lui funcționare, precum stima de sine ori sentimentul de mulțumire personală.

Ceea ce cunoaștem despre reușita unui om de mare talent, dincolo de limitele pe care el însuși și le impune, fără să-i reproșăm nimic în privința alegerilor sale în viață, este faptul că seriozitatea sa îmbină elementele de "bună funcționare" ale gândirii bazată pe rezultate. Iar fiindcă funcționarea gândirii garantează o mai bună bună stimă de sine, un sentiment de valoare, o mulțumire personală, această mărturisire de credință a artistului poate să apară și ca o manifestare de grijă față de ceea ce se desfășoară în jurul lui, față de ceea ce se întâmplă cu sau fără voia lui.

Leadership: Poți să realizezi o evaluare mai amplă a propriul tău profil artistic care să cuprindă un sentiment de încântare și de mulțumire sufletească, încât să poți atrage atenția privitorului spre o lume a interiorității tale?

Când simți că nu mai poți să lupți pentru idealurile și țelurile pe care ți le-ai propus, când simți că viața ta nu mai are nici un sens pentru că te-ai făcut vinovat de vreo faptă sau de vreo manevră nepermisă, când simți că ceilalți oameni din jur te depunctează la capitolul încredere, în acest caz ești constrâns să adopți o postură care îți subminează într-o oarecare măsură calitatea de om și de lider.

O dilemă serioasă aș spune, fiindcă ești prins într-un joc de-a v-ați ascunselea în care identitatea îți este împărțită în mai multe "umbre". Umbre care se mișcă în toate părțile, combinându-se apoi într-un mod în care uneori te fac să te simți bine, iar alteori te înfricoșează. Devii străin de tine însuți, îți învălui expresiile și acțiunile într-un mister tot mai mare. Astfel se ajunge la o anumită imprecizie în evaluarea personalității tale.

Iar în acest caz, e indicat să-ți reconsideri intențiile pe care le ai vizavi de parcurgerea unui joc în care nu reușești să te regăsești pe tine însuți. Sau așa cum spunea cineva, reconsideră-ți propriile rădăcini și ia în calcul posibilitatea sădirii unor semințe noi dacă vrei ca identitatea ta să se consolideze și să-ți furnizeze combustibilul necesar în exercitarea unui leadership eficient.

Un profil artistic este caracterizarea sensibilității unei persoane pusă față în față cu măreția naturii. Iar interiorizarea unui artist reflectă tocmai acea transformare a naturii, surprinsă într-un tablou de mare rafinament, care îi amintește de propriile sale transformări sufletești.

Perspectivele evolutive în evaluarea personalității umane țin mai mult de stările sufletești care însoțesc reușita omului, de ideile cu care el vine în dialog cu lumea, și de apariția senzațiilor de încântare și de mulțumire sufletească, întocmai ca la vederea unui tablou care conturează o scenă splendidă din natură.

* Notă: Catinca Muscat - Orele lui Prometeu

Source: https://neculaifantanaru.com/perspective-evolutive-in-evaluarea-personalitatii-umane.html